

ερῶμεν λεπτόν τινα ποιήσεως χρωματισμόν, ὅστις, διὰ τὸ πρωτόπειρον τοῦ ἔργου, ὑπεμφάνει μόνιμον σπέρμα πνεύματος, δυναμενον διὰ τῆς καλλιτεργείας νὰ πράξῃ ὡραίους καρπούς. Ἄλλ' εἶναι καλλίτερον νὰ μάθῃ τις νὰ μετρή τοὺς παλμούς τοῦ σφυγμοῦ, ἢ στιχοργῶν νὰ ποτίζηται χολὴν καὶ ὄξος.

Οἱ αὐστηροὶ τῆς σημερινῆς ποιήσεως Μίνωες θέλουσι κατακρίνει τὰς ὁμοιοκαταληξίας μωρὰ, ξυπνητὰ, πουλιὰ, γλυκὰ, κελαδητὰ ὡς Ἰταλιζούσας. Μήπως καὶ ἡ ὁμοιοκαταληξία αὕτη δὲν εἶναι δῶρον τῶν Ἰταλῶν; Μήπως δὲν τὴν μετεχειρίσθη ἀπαρallάχτως ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ δημοτικὰ ἄσματά του;

Εἶθε πληρωθῇ τοῦ χρόνου ἡ λάγνος, καὶ ἀναφανῇ ὁ ποιητὴς μας, ὁ μέλλων νὰ ἀποσκορακίσῃ τὰς προλήψεις καὶ νὰ ἀποστομώσῃ τοὺς Ζωίλους τῆς ποιήσεως, οἵτινες δὲν εἶναι Ζωῖλοι διότι δὲν θαυμάζουσι τὴν ποίησιν, ἀλλὰ διότι δὲν δύνανται νὰ ποιῶσι.

X.

### ΒΑΥΚΑΛΗΜΑ.

Narà, μικροῦλι μου, ναρά·  
Μαῖρος ἀράπακας περνᾷ  
Καὶ ρουκαρίζει τὰ μωρὰ  
Τὰ ξυπνητὰ.

Narà, τὸ νιοῦδι μου, ναρά  
Νά μὴ ξυπνήσῃς τὸν τατὰ,  
Ποῦ ξαπλωμέτος ρουχαλᾷ  
Στὰ μαλακά.

Narà, μικράκι μου, ναρά  
Κ' ἐγὼ παράγγειλά σου μιὰ  
Μαλαματέρια φορεσιά  
Στὴ Βενετιά.

Narà, τ' ἀγόρι μου, ναρά,  
Πράσιτος φειδαρος περνᾷ  
Καὶ τὰ παιδιὰ καταχωρᾷ  
Τὰ ξυπνητὰ.

Narà Μωράκι μου, ναρά·  
Γιὰ σὲ δουλεύουν τοῦ τατὰ  
Τὰ δυὸ ρυχάτα κουζουλὰ  
Παρτοτεινά.

Narà, ἀγγελούδη μου, ναρά  
Νὰ ρθοῦν χρυσόφτερα πουλιὰ  
Νὰ σὲ ξυπνήσουν μὲ γλυκὰ  
Κελαδητὰ.

Narà, πουλάκι μου, ναρά  
Καὶ ἡ κυρὰ ἡ Παραγιά  
Σὲ ναρουρίζει μὲ γλυκὰ  
Ναρουριτὰ.

Narà, ὁ νιόκας μου, ναρά  
Στρώμα σοῦ ἔχω τριατὰ-  
Φυλλάκια καὶ προσκεφαλὰ-  
Κι γιασιμιὰ.

Π. Κ.

### Ο ΚΟΣΜΟΣ.

( Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ )

Πόσον αὐτὸς ὁ στρόβιλος, ὁ κόσμος ὡς ἐκλήθη,  
Καὶ πλάνης καὶ διαστροφῆς, καὶ δυστυχίας βρίθει!  
Τὴν θλίψιν ἔχει ἀδελφὴν ἡ ἐπιπολαιότης  
Καὶ τοῦ ὥρατου κόσμου μας ἰδοὺ ἡ ὡραιότης —  
Ἔχει τρελλοῖς, πλὴν πέτρεον φέρουν αὐταὶ καρ-  
δίαι,

Φρονίμους, πλὴν ἡ φρόνησις ἐγκρύπτει ἀπιστίαν·  
Ἄνδρας κιβδήλους ἐαυτῶν ἀπαύστως ἀφικρόνους,  
Περῶντας πλέον ἢ γυνὴ τοὺς γυναικίους ἔδρους  
Καὶ χωρὶς πνεῦμα πνεύματα, κ' ἔρωτας χωρὶς  
ἔρων,

Καὶ χωρὶς τέρψιν παιδιὰς, καὶ στεναγμούς χω-  
ρὶς χαρὰν,

Ψυχὴν χωρὶς νὰ φαίνεται εἰς ὁμίλιαν καθαρὰν,  
Διότι μεγαλειὸν τι καθεὶς δεικνύει φέρων

Μὲ πνεῦμα εὐπροσήγορον, καὶ χαμερπῇ καρδίαν,  
Καὶ μὲ προδότου γέλοιον, καὶ μ' ἀπιστον φιλίαν,  
Καὶ δόλιον ὑπόληψιν . . . ἰδοὺ τοῦ κόσμου ἔλου

Εἰκὼν ἡ ἀναμάρτητος καὶ ἐντελής καθόλου. —  
Οἱ ἀηδεῖς χαιρετισμοὶ, οἱ τύποι τῆς ἡμέρας

Τοῦ Δήμου οἱ εὐτράπελοι, οἱ τῆς αὐλῆς εὐθήσεις,  
Τὰ ματαιολογήματα, αἱ φράσεις αἱ συνήσεις.

Λαμπρὰ ἀθροίσαις, ἐορτῆς ἐκείνων λαμπροτέρας,  
Ἐπιπολαίων ἡδονῶν τοσαύτη ποικιλία

Καὶ θορυβώδη κύματα σχεδίων κ' ἐπιθυμιῶν,  
Τὸ χάος τὸ κινούμενον τοσοῦτων ραδιορρηγίων

Τοσοῦτων ὑποθέσεων ποικιλὴ ἀπειρία,  
Καὶ τὸ ταχὺ καὶ ἄμεσον συμβάντων ἐναντίων

Καὶ ἡ σπουδὴ, οἱ κίνδυνοι οὗς αὕτη περιέχει . . .  
Ω! κορεσμός τὸ πᾶν, οὐδὲν ἀρέσκει εἰς τὸν βίον,

Καὶ θλίψεις ἔχει ἡ ζωὴ, ἂν μόνον χρόνους ἔχη.

I. E. Γ.

### ΠΟΚΙΛΑ.

### Τὸ ἄσμα τῶν νεκρῶν.

Ὁ Δύριγγ πορευθεὶς εἰς νῆσον ἐνυμφεύθη νεά νύμφη  
εὐεῖδῃ καὶ ἀδράν.

Ἐξῆσε μετ' αὐτῆς ἐπὶ ἔτη γυνόμενος πατὴρ ἑξ  
παιδίων, ἀλλ' ἰδοὺ, ὁ θάνατος περὶ τῆς χώρας  
ἐθέρισε τὰ ἄστυλον ἄνθος.